Umbla vorba prin dulcele targ al Sighetului cum ca odata cu inghetarea de catre Federatia Romana de Baschet a actualei editii de campionat, se va termina si aventura in baschetul national pentru echipa Clubului Sportiv Municipal din Sighet. Pe pagina oficiala a ***CSM Sighet*** a aparut un comunicat cu iz de ramas bun si de dare de seama, din care se poate deduce ca dupa 3 ani de zile se termina un vis frumos si o realitate extraordinara a baschetului sighetean adus la nivel de Liga Nationala. Un vis in care a crezut enorm de mult antrenorul Emil Kosztelnik, un vis in care a crezut cu tarie si presedintele CSM Sighet - George Opris - o realitate pe care multi sigheteni si nu numai au sustinut-o de-a lungul celor 3 ani in care au umplut sala de sport la toate meciurile sighetenilor. Au crezut si unii oameni din politica locala si judeteana, care au sprijinit cum au putut mai bine activitatea echipei sighetene si a clubului- sa nu uitam ca dupa baschet a aparut si echipa de volei feminin si mai tarziu si o sectie de sah - dar azi e despre baschet.

Au crezut si au indragit foarte mult baschetul si sutele de copii care joaca baschet la CSS Sighet si care la fiecare meci al CSM erau in sala si strigau cat puteau de tare sustinand astfel echipa. Multi dintre ei au pus mana pe mingea de baschet datorita faptului ca au vazut in teren niste jucatori excelenti din echipa sigheteana si multe alte valori nationale ale echipelor care au jucat aici - si spunem doar despre meciul cu BC CSM Timisoara din Cupa Romaniei, meci in care pasionatii de baschet au vazut pe teren jucatori pe care ii vedeau doar la televizor.

Au crezut si au fost alaturi de echipa sutele de parinti ai copiilor care joaca baschet la CSS Sighet, parinti care nu o data au fost in tribune la meciurile CSM. Au crezut si au indragit echipa sutele de sigheteni care au umplut sala la toate meciurile echipei, unele dintre ele jucandu-se cu sala arhiplina, unii spectatori aproape neavand loc in sala.

Echipa de baschet a CSM Sighet a fost singura echipa din Liga Nationala care a jucat meciurile de acasa intr-o sala de sport fara parchet a unei scoli!!! Asta spune multe pe de o parte despre ambitiile si luptele duse de reprezentantii clubului cu Federatia Romana de Baschet pentru omologarea terenului si pe de alta parte despre implicarea autoritatilor locale in asigurarea conditiilor optime pentru desfasurarea meciurilor. Terenul de fotbal este intretinut la

zi, tuns, udat, insamantat, dar dotarea unei sali de sport cu parchetul atat de necesar nu a fost prioritara de-a lungul a celor 3 ani de activitate a echipei de baschet.

Dar hai sa zicem ca nu rea-vointa a fost principalul motiv, ci lipsa banilor, intelegem ca e costisitor pentru bugetul orasului, dar cu sprijinul comunitatii locale de afaceri suntem siguri ca era realizabil. Daca fabricile de prelucrare a lemnului gasesc materie prima pentru scaune, mobila si altele, cred ca se gasea lemn si pentru parchetarea unei sali de sport daca se vroia. Aici e vorba de dezinteresul patronatului local, desi George Opris cel putin a facut eforturi considerabile pentru a-i atrage spre sponsorizarea clubului. Dar daca primaria punea piciorul in prag, ca sa zicem asa, si aduna marii patroni din Sighet si le oferea niste beneficii sau avea cineva niste idei care sa prinda la acestia, nu cred ca nu ar fi pus umarul la sustinerea echipei.

Marea problema sunt banii. Banii nu sunt niciodata suficienti si asa au stat lucrurile si cu echipa de baschet a CSM. O echipa cu un buget, sa zicem de 1000 de lei nu se poate bate de la egal la egal cu o echipa cu un buget de 10000 de lei, nu? O echipa potenta financiar isi aduce jucatori cu salarii de 1000-2000 de euro, iar o echipa mai saraca aduce jucatori cu salarii de vreo 400-500 de euro sau si mai rau, aduce jucatori romani cu salarii de vreo 2000 de lei cel mult si aia impozabili. Si dupa aia mai vrem performanta? Jucatorul platit cu 2000 de lei va juca exact pentru cei 2000 de lei, oricat de daruit echipei va fi el. Deci cum sa tina piept unui jucator cu un salariu de 2000 de euro? Hai sa fi sinceri si cinstiti. Bugetul orasului e prea mic pentru a sustine financiar o echipa cu cheltuieli, dar atragerea unor sponsori seriosi si hotarati ar crea conditiile optime pentru crearea unui buget mai consistent si implicit aducerea la echipa a unor jucatori de o valoare mai deosebita. Sa nu creada gurile rele ca toti jucatorii adusi la Sighet nu au muncit onorabil si nu au facut totul pentru echipa. Le multumim tuturor pentru ca ne-au oferit spectacol si momente frumoase in cei 3 ani de meciuri!

Exista in oras oameni care nu agreeaza baschetul poate, dar tot asa exista oameni care nu agreaza fotbalul, sau voleiul, sau orice alt sport. Dar atunci cand e vorba de binele orasului, de activitatea sportiva care implicit ridica orasul si produce venituri, nu intelegem de ce intervine ,,the dark side,, si pune bete in roate si incepe sa susoteasca pe la colturi si in prezidiu ca de ce nu se obtin rezultate si de ce se cheltuie asa multi bani cu baschetul si nu exista rezultate. Pai stimati domni, cum ati vrea rezultate de top cu bani de mizerie? Vi se pare normal? Tu mergi cu microbusul de 18 locuri in deplasare, ca nu sunt bani, iar echipele vin la tine cu autocare de 40 de locuri! Tu platesti 2000 de lei salariu unui jucator si vrei sa moara pe teren cand el joaca contra unuia platit cu 2000 de euro? Acel jucator are si el o familie poate, banuiesc ca mai si mananca ceva, isi mai cumpara si el un pantof de sport - si nu ieftin, ca are piciorul mare si isi gaseste greu si scump adidasi pe masura lui - mai vrea sa stranga ceva bani deoparte, nu are cum sa dea totul pe teren daca se gandeste ca nu castiga suficient incat sa simta ca e rasplatit la adevarata lui valoare.

E pacat ca un asemenea drum frumos al baschetului sighetean s-ar putea termina dupa doar 3 ani, cand te gandesti ca unii au crezut ca va tine cel putin 10 ani si se vor obtine performante extraordinare. Baschetul a facut pentru Sighet enorm de mult bine, l-a cocotat pe harta oraselor in care se joaca baschet cu adevarat, e un loc unde niste nebuni isi doresc sa faca lucruri frumoase si pentru asta isi sacrifica uneori timp personal si viata de familie. Si nu se poate sa nu se sature uneori atunci cand vad ca ei se lupta cu morile de vant in incercarea lor de a face ceva bun pentru oras. Si sa lase ceva in urma lor.

Cine poate sa isi imagineze ce inseamna ca un oras de 40000 de locuitori sa gazduiasca o finala de Campionat National U16 si sa aiba cele mai bune echipe de baschet in oras timp de o saptamana? Echipe care isi cresc jucatorii ce peste 4-5 ani vor jucat meciuri de Liga Nationala! Tu, oras pierdut sub deal, sa le iei fata unor orase gen Cluj, Timisoara, Tg. Mures, Ploiesti, Bucuresti, Constanta si sa reusesti sa duci la bun sfarsit un proiect atat de greu de a gazdui meciurile unei etape finale de CN? Trebuie sa fii putin nebun ca sa iti doresti asa ceva.

Daca va fi sa fie acesta finalul atunci ar trebui sa le multumim tuturor celor care au facut posibil acest lucru, de la antrenori si pana la jucatori, fara a numi pe vreunul, pentru ca nu vrem sa uitam pe careva si nu ar merita asta. Va multumim voua celor care ati crezut in acest vis frumos si din suflet ne dorim sa nu se termine si sa apara o solutie salvatoare de undeva - poate alegerile locale sa fie solutia! Va multumim voua jucatorilor care pe bani putini ati facut tot ce ati putut pentru baschetul sighetean si sa stiti ca nu va vom uita niciodata si ne dorim sa va mai vedem jucand sub culorile alb-rosii ale clubului!

Exista o vorba la americani: It ain't over untill the fat lady sings! - noi cei care iubim cu adevarat sportul speram sa apara aceasta fat lady si sa cante partitura potrivita.

Pana atunci faceti sport si sustineti sportul dar nu in detrimentul altui sport!